

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7Csp/217/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616209415
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr.Ing. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1616209415.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: I. o zaplatenie sumy 2.009,60 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu zamietá.

Súd nepriznáva žalovanej náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 14.11.2016 domáhal voči žalovanej rade zaplatenia sumy 2.009,60 Eur spolu s úrokom z omeškania za obdobie od 15.11.2013 do 29.09.2015 vo výške 57,14 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.009,60 Eur od 30.09.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. uzavrela so žalovanou dňa 11.02.2013 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila povinnosť podľa zmluvy, preto právny predchodca žalobcu dňa 30.09.2015 oznámil žalovanej, že ku 29.09.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Ku dňu postúpenia predstavovala pohľadávka sumu 2.347,70 Eur, ktorá pozostávala z istiny 1.474,66 Eur, riadneho úroku 688,89 Eur, úroku z omeškania 104,38 Eur a poplatkov 79,77 Eur. Podľa zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej úver vo výške 1.500,- Eur a mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 50,24 Eur k 15. dňu v mesiaci počnúc dňom 15.03.2013 s konečnou splatnosťou dňa 15.02.2017. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 15.11.2013 do 15.02.2017 v počte 40 v celkovej výške 2.009,60 Eur. Žalobca si vyčíslil úrok z omeškania ku dňu 29.09.2015 (zosplatenie) z jednotlivých splátok vo výške 57,14 Eur. Dňa 23.10.2015 bola uzatvorená zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom na základe ktorej postúpil právny predchodca žalobcu na žalobcu pohľadávku voči žalovanej.

2. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, hoci ju súd na vyjadrenie k žalobe vyzval. Žalovanej bola žaloba doručená podľa ustanovenia § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku (C.s.p.).

3. Žalovanej bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 03.05.2019 podľa § 112 Cs.p., na pojednávanie sa nedostavila, svoju neúčast' neospravedlnila. Súd preto konal v neprítomnosti žalovanej v zmysle § 180 C.s.p..

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 11.02.2013, všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu, zmluvou o postúpení

pohľadávok zo dňa 23.10.2015 spolu s prílohou, oznámením op vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.09.2015, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2015, kópiou nedoručenej zásielky, poštovým podacím hárkami, výzvou zo dňa 09.09.2015, špecifikáciou dlžnej sumy, výpisom z úverového účtu ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav.

5. Žalobca tvrdil, že žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej čerpala úver vo výške 1.500,- Eur a zaviazala sa tento úver splácať splátkami vo výške 50,24 Eur. Svoj záväzok porušila a dostala do omeškania. Právny predchodca žalobcu úver ku dňu 29.09.2015 zosplatnil. Dňa 23.10.2015 pôvodný veriteľ postúpil pohľadávky na žalobcu. Žalobca sa domáha zaplatenia sumy 2.009,60 Eur, pričom táto suma pozostáva zo 40 splátok po 50,24 Eur. Ďalej si žalobca uplatnil úrok z omeškania vyčíslený zo splátok splatných od 15.11.2013 do 29.09.2015, kedy došlo k zosplatneniu zo strany žalobcu. Žalobca doložil zmluvu o postúpení pohľadávok spolu s dokladom o doručení oznámenia o postúpení. Čo sa týka aplikácie § 92 ods. 8 zák. o bankách poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/64/2018, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9Co/145/2015 a sp.zn. 10Co/57/2017, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/124/2018. V týchto rozhodnutiach sa riešila otázka uplynutia 90 dňovej lehoty. Krajské súdy v rozhodnutiach konštatujú, že na platné postúpenie pohľadávky stačí ak uplynulo 90 dní od omeškania, nie je nevyhnuté, aby doba 90 dní uplynula od výzvy. V tejto konkrétnej veci žalovaná sa dostala do omeškania od júna 2013, čiže podmienka omeškania 90 dní bola v danom prípade splnená. Právny predchodca žalobcu vyzval výzvou zo dňa 09.09.2015 na zaplatenie dlžných splátok a oznámením zo dňa 30.09.2015 úver zosplatnil. Následne došlo k postúpeniu. Poukazujem na časť. I. bod 10 zmluvy o úvere a bod 19.16. VOP, kde je upravená možnosť postúpenia pohľadávky na základe dohody zmluvných strán. Takúto odchylnú dohodu o možnosti postúpenia umožňuje aj § 89 ods. 1 zákona o bankách.

6. Zo zmluvy o splátkovom úvere súd zistil, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 11.02.2013 zmluvu o splátkovom úvere. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1.500,- Eur s úrokovou sadzbou fixnou do splatnosti 17,90 % p.a. v deň uzavretia zmluvy, pri RPMN 26,02 %. V zmluve bolo dohodnuté zaplatenie úveru v 48 mesačných splátkach, s výškou splátky 50,24 Eur, so splatnosťou prvej splátky 15.03.2013, s konečnou splatnosťou úveru 15.02.2017. Celková čiastka spojená s úverom bola vyčíslená sumou 2.322,90 Eur a v zmluve bola uvedená priemerná hodnota RPMN 46,35 %. Článok II bod 1 obsahuje dojednanie o spracovateľskom poplatku vo výške 39,- Eur, poplatku za správu úveru vo výške 2,99 Eur a poplatku za poistenie vo výške 1,70 Eur. Čl. III. bod 3 úverovej zmluvy obsahuje vyhlásenie žalovanej, že sa oboznámila so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP (Všeobecné obchodné podmienky postupcu s účinnosťou od 01.08.2002), úverové podmienky (Obchodné podmienky banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 01.07.2007), sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle ÚZ poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. V uvedenom bode je súčasne uvedené vyhlásenie žalovanej, že bola postupom písomne informovaná o zmluvných podmienkach podľa § 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to prostredníctvom formuláru o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere. V článku I. bod 10 je uvedené, že ak dôjde k akémukoľvek porušeniu, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená postupovať v súlade úverovými podmienkami, VOP, a všeobecné záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, uplatniť si svoje práva na rozhodcovskom súde, na všeobecnom súde, vymáhať pohľadávku formou exekučného konania, poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

7. Výzvou zo dňa 09.09.2015 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú na splácanie pohľadávky, ktorá ku dňu 08.09.2015 bola vo výške 1.319,29 Eur. Zásielka bola podaná na pošte dňa 10.09.2015. Oznámením zo dňa 30.09.2015 vyhlásil právny predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29.09.2015 a zároveň vyzval žalovanú na zaplatenie zosplatnenej sumy do 15 dní od prevzatia tohto oznámenia. Žalovaná zásielku neprevzala.

8. Zo všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a.s., účinných od 01.08.2002 (ďalej len „obchodné podmienky“) z čl. 7.6 bod 7.6.1 súd zistil, že ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany dlžníka, je banka oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti,

vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť; účinnosť výpovede banky nastáva okamžite bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi. (čl. 7.6.1. písm. a) a b) obchodných podmienok); pokiaľ ide o doručovanie písomností banky, bolo dojednané, že pri doručovaní písomnosti poštou sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní a to aj vtedy ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená (čl. 10.3 obchodných podmienok). V článku 19.16 je uvedené, že klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vznikla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu.

9. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 23.10.2015 pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Dňa 30.10.2015 túto skutočnosť oznámila žalovanej a zároveň im oznámila, že pohľadávku je možné uhradiť výlučne postupníkovi.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

12. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

14. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

16. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

18. Podľa § 524, ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 525, ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

20. Podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

21. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

22. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, (účinného ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 21.02.2013 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou a žalovanou ako spotrebiteľkou uzavretá zmluva o splátkovom úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná je v zmluve označená ako fyzická osoba nepodnikateľ. Právny predchodca žalobcu vystupuje v právnom vzťahu ako dodávateľ. Na základe tejto zmluvy sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplataenia neuhradeného úveru

25. Je potrebné zdôrazniť, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom konania je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu a nad činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska.

26. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 zákona o bankách).

27. Na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ustanovenie § 524 a nasl. OZ, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v súvislosti s identifikáciou predmetu Zmluvy o postúpení pohľadávky. Vo všeobecnosti môže byť predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda aj iná ako peňažná, môže byť splatná, nesplatná alebo aj budúca, avšak musí to byť pohľadávka určitá a existujúca.

28. V prípade bankových úverov však ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru. Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi,

preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. (R 60/2018).

29. Žalobca si žalobou uplatnil splátky splatné od 15.11.2013 do 15.02.2017. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok úveru výzvou zo dňa 09.09.2015, ktorá bola žalovanej odoslaná dňa 10.09.2015. Ďalej oznámením zo dňa 30.09.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru (čl. 76 spisu) a to ku dňu 29.09.2015. K oznámeniu priložil žalobca kópiu nedoručenej zásielky, z ktorej vyplýva, že žalovanej bola zásielka odoslaná dňa 01.10.2015. Následne bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom uzavretá zmluva o postúpení a to dňa 23.10.2015, čiže v lehote kratšej ako 90 dní, a teda v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

30. Súd dospel k záveru, že v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky). Vyplýva to napokon aj z prvej časti druhej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách: „Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť (rozumej postúpenie pohľadávky), ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; ...“

31. Z dôvodovej správy k zákonu o bankách k § 92 vyplýva: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ (pozn. pôvodný odsek 7 sa stal odsekom 8 po novelizácii zákonom č. 552/2008 Z.z.).

32. Podľa názoru súdu mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca zdôrazňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“ treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pripustením argumentácie žalobcu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní z omeškania dlžníka splácať zročné splátky by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú (v prejednávacom prípade bolo poskytnutie úveru dohodnuté na 10 rokov) na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS, čo by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom. Tento postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách.

33. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je však nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru a vyčkať 90 dní a v prípade, že dlžník nezaplatí, je banka oprávnená pohľadávku postúpiť.

34. Keďže právny predchodca žalobcu v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách nevyčkal na uplynutie 90dňovej lehoty po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a pohľadávku postúpil, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanému absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Na základe vyššie uvedeného bolo potrebné konštatovať nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a z uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

35. Žalobca ďalej tvrdil, že ustanovenie § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v spojení s čl. 19 bod 16 Všeobecných obchodných podmienok umožňovalo zmluvných stranám, aby si upravili práva a povinnosti odchyľne od zákona o bankách.

36. Podľa § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného od 01.01.2004 do 09.06.2013 (v čase uzatvorenia zmluvy o úvere dňa 11.02.2013) banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri každom obchode požadovať preukázanie totožnosti klienta okrem obchodov uvedených v odseku 4; pri každom obchode je klient povinný vyhovieť každej takejto žiadosti banky alebo pobočky zahraničnej banky. Vykonávanie obchodu so zachovaním anonymity klienta banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné odmietnuť.

37. Podľa § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách posledná veta účinného od 10.06.2013 banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1.

38. Právna úprava ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách, na ktorú sa žalobca odvolával nebola účinná v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Preto ani účastníci zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 11.02.2013 nemali možnosť upraviť si postupovanie pohľadávok (súčasných i budúcich) odchyľne od vtedy účinného a platného zákona o bankách (konkrétne § 92 ods. 8 zákona o bankách).

39. S poukazom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd žalobu zamietol.

40. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. V prejednávanej veci bola plne úspešná žalovaná a vzniklo jej právo na náhradu trov konania. Keďže žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a iné trovy jej zo spisu nevyplývajú, rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).